

## МОЯТА РОДИНА

Гдето Охридъ се синѣе,  
Черното море шуми,  
тихъ, бѣлъ Дунавъ вѣчно пѣе,  
приказки Егей реди;

гдето гордитъ балкани  
крятъ дивни красоти,  
где Марица, Янтра, Вардаръ  
лѣятъ сребърни води,

где на Добруджа житата  
се люлѣятъ катъ море,  
гдето въ тучнитъ полета  
зрѣятъ чудни плодове,

тамъ — въвъ тазъ земя свещенна  
моятъ милъ народъ живѣй,  
родна речъ и родна пѣсенъ  
вредъ се чува, вредъ се пѣй;

тамъ е моята Родина —  
благодатенъ земенъ рай;  
като прелестна градина,  
тя сияй презъ дивенъ май!

Любя тазъ земя просторна,  
любя бѣлгарския родъ!  
Моля Бога да пребждатъ  
въ вѣчна слава и възходъ!

Вас. П. Нешевъ

## МАРИЦА

Марица съ плѣсъкъ тихъ се лѣе  
и рони свойтъ брѣгове;  
изъ Тракия размирно вѣятъ  
широки, волни вѣтрове.

Ти лѣй се, пѣй, шуми, Марица,  
съсъ бѣла пѣна се кичи;  
не люшка се сега пшеница,  
не галятъ те сега лжчи.

Днесъ късната, златиста есенъ  
надъ тебе рони пакъ сълзи;  
днесъ пакъ ти пѣятъ тжжна пѣсенъ  
опечаленитъ брѣзи.

Ти лѣй се, пѣй, Марица, вѣчно  
къмъ югъ неспирно се стреми  
и поздравитъ ми сърдечни  
на мойтъ братя отнеси.

Страхилъ Рилецъ